

La generositat

narà explicar-li que la seva amigueta vol la nina perquè li sembla preciosa; d'aquesta manera, la nena, orgullosa de l'interès de l'altra menuda, pot arribar a consentir a compartir la joguina. Però aquest estratagema pot fracassar estrepitosament, i potser la nostra filla s'aferrarà a la seva nina encara amb més força... Aleshores hem d'atansar-nos a l'amigueta per explicar-li que, com que la nina és nova, a la nostra filla no li ve de gust compartir-la... de moment. Totes dues nenes se sentiran compreses i podran jugar plegades, la nostra filla amb la seva nina nova i l'amiga amb una altra joguina.

«T'ho canvio»

L'intercanvi és un concepte que els nens comprenen molt bé. Accepten millor desprendre's d'alguna cosa si nom els n'ofereix, a canvi, una altra. Segurament, si l'amiga hagués arribat amb una joguina nova, la nostra filla s'hauria sentit més inclinada a compartir la nina.

Cap als cinc anys, els petits, que ja han interioritzat la noció de justícia («una cosa per a cada u és millor que no tot per a un i res per a l'altre»), admeten la reciprocitat. És el moment de fer-los comprendre que un préstec requereix un altre préstec.

La idea és intentar explicar-los, sempre, el que l'altre sent, a fi d'ajudar els nens a comprendre-ho.

Demaneu-los, per exemple, si els

agradaria anar a casa d'un amic i que aquell no els deixés cap de les seves joguines. Segurament la resposta serà «no».

Es tracta que aprenguin a no fer als altres allò que no ens agradaria que ens fessin a nosaltres. És un exercici més difícil per a uns nens que per a uns altres. Però tots han d'aprendre que no s'han de fer seu un bon grapat de caramels quan només n'hi ha un paquet per a tothom, que no s'han de tirar sobre el tros de pastís més gros i que no sempre es pot guanyar en els jocs. Cal procurar que els nens entenguin progressivament la idea que els altres senten les coses de la mateixa manera que ells (tothom vol la millor part del pastís, la pilota nova i el cotxe més gros). Acceptaran, d'aquesta forma, que no els queda altre remei que repartir equitativament les coses o establir torns per fer servir allò que tothom vol.

De mica en mica, amb l'ajut dels pares i amb les experiències que van vivint, comprendran, cap als 6-7 anys, que és millor ser generós que no pas egoista, i que val

més compartir que no pas guardar-s'ho tot per a un mateix.

Seràn capaços d'oferir sense esperar a canvi altra recompensa que un «gràcies».

Text: A. Bacus. Fotos: Marco Polo/ Villerou/Diaf, Dupont S./Hoequi